Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

℟. Parcetas dierũ meorũ finitur breui dimitte me dne
sine plangã paulolũ dolorẽ meũ antequã uadã adtrãs
tenebrosã & opãã mortis caligine. ℣. Ecce inpuluere
sedeo & inpuluere domio & si mane me quesieris ñ sub
sistam. dicte quã. Quis respondens sarban aut.
Hunq̃d fructus iob timet deũ. Hodie tu ualasti
eũ ac domũ ei uniuersãq; substantiã ei per
circuitũ. Opib; manuũ ei benedixisti & pos
sessio ei creuit in terra. ℟. Ne abscondas me dne a facie
tua manũ tuã longe fac a me & formido tua non me
terret. ℣. Voca me & respondebo ĩ. aut certe loquar & tu
responde m̃. Et formido. Sed extende paulu
lũ manũ tuã & tange cuncta quę possidet
ñ in facie benedixerit ĩ. Dic ergo dns ad satan.
Ecce uniuersa quę habet in manu tua s. tan
tũ in eũ ne extendas manũ tuã. Egressusq;
ẽ satan a facie dni. ℟. Quis m̃ tribuat ut in infer
no pregas me & abscondas me donec ptranseat furor tuus
dne nisi qui solus deus & constituas tempus in quo recorde
ris mei. ℣. Hunq̃d sic dies hominis dies eius ut quaras in
iquitatẽ meã cũ sit nemo q̃ de manu tua possit eruere.
In illo temp. Exiens ihs Marcũ. Sicut tu q. l.
definit; tyri uenit p sydonẽ ad mare galilee
inter medios fines decapoleos. Et ret. Jeronimi.
Tyrus interpretat angustia significans in
deã cui dns dic. coangustatũ ẽ stratum
breue ẽ palluũ utriusq; operire ñ potẽ. ut tãs
ferat se ad gentes alias. sidonia ũ interpretat
uenatio quę fera indomitaq; nia natio est.